

1335 KINGDOM

The Last Reich

Written By

Baruch Korman, PhD

Romanian Translation By

Ioana Achim

Cuprins

CAPITOLUL 1: PRINCIPIUL GENEZEI	1
EXPERIMENTUL NOE	2
LEGĂMÂNT SAU CONFUZIE	2
FII AI LUMINII, FII AI ÎNTUNERICULUI	4
CAPITOLUL 2: DURERILE NAȘTERII	5
BERBECUL... PRIMA FIARĂ	7
ESTE ISLAMUL O RELIGIE?	7
LEGEA ȘARIA	9
CAPITOLUL 3: A DOUA FIARĂ.....	11
RELIGIA ȚAPULUI.....	12
AL DOILEA Oponent AL ȚAPULUI.....	13
CARACTERUL ȘI OPERA ȚAPULUI.....	14
SEMNUl IMPERIULUI.....	16
CAPITOLUL 4: MIJLOCUL SĂPTĂMÂNII ȘI MAI DEPARTE... ..	19
BĂTĂLIA PENTRU IERUSALIM.....	21
PROBLEMA PALESTINIANĂ.....	23
AȘTEPTĂRI PENTRU ZILELE NOASTRE.....	25
ÎNTR-ADEVĂR, UN ALT IMPERIU NAZIST?.....	26
CAPITOLUL 5: ÎMPĂRĂȚIA ÎN DOUĂ ETAPE – 1335	28
GRĂDINA LUI DUMNEZEU	30
MIELUL LUI DUMNEZEU.....	31

REGATUL 1335 (ULTIMUL REICH)

Majoritatea oamenilor, când sunt întrebați ce cred despre Biblie, spun că o privesc ca pe o carte religioasă: o carte care pune accent pe lucrurile pe care ai voie să le faci și cele pe care nu ai voie să le faci, așa cum le-a impus omenirii un Dumnezeu omnipotent. Dar dacă Biblia e ceva mai mult? Cum ar fi dacă printre multele ei pagini Biblia ar ascunde un mister, un mister care urmează să se întâmple sub ochii noștri? Un mister care, lăsat ascuns, ar avea consecințe veșnice de proporții dezastruoase, nu doar pentru tine ci pentru întreaga omenire? Cartea aceasta a fost scrisă pentru a te ajuta să afli despre acest mister și să-i răspunzi într-un fel care nu va duce la consecințe personale devastatoare, ci la o binecuvântare veșnică.

Capitolul 1: Principiul Genezei

Învățații de demult ai iudaismului au susținut că tot ceea ce Dumnezeu a vrut să descopere omului este conținut în primele capitole ale cărții Geneza. Geneza ne descoperă un aspect surprinzător al creației. Ne-am gândi că un Dumnezeu perfect ar trebui să creeze o lume perfectă, însă nu așa s-a întâmplat. La început, lumea era goală și îi lipsea ordinea. Fraza care apare în limba ebraică înseamnă „haos”. Această frază vrea să informeze cititorul că nu exista nici o dovadă pe baza căreia să crezi că scopul creației ar putea fi realizat. Cartea Geneza spune nu doar că Dumnezeu a creat lumea, ci și pe tine. Întrebarea pe care trebuie să ți-o pui se bazează pe ceea ce învățăm din aceste versete de început, și anume: este viața ta goală și lipsită de ordine?

Un alt mod de a înțelege această întrebare este să te întrebi: „oare viața mea are un scop semnificativ?” Poate nu simți că viața ta e într-o stare de haos, dar ai oare într-adevăr dovezi că îți îndeplinești scopul pentru care ai fost creat? Sunt mulți cei care trăiesc și fac lucruri care nu au fost niciodată parte a planului lui Dumnezeu – viețile lor se mișcă într-o direcție departe de unde ar vrea El să fie. Știai că majoritatea oamenilor care sunt pe patul de moarte au un sentiment copleșitor de regret și remușcări? În majoritatea cazurilor, aceste sentimente nu au ieșit la suprafață până în momentul morții. Alții primesc moartea cu speranța că viața de după moarte va fi mult mai bună decât în această lume. Se vor împlini așteptările lor?

Această carte poate avea un rol în a-ți oferi o veșnicie binecuvântată și în a te ajuta în călătoria ta către o viață plină de semnificație.

Nu trebuie să citim mult din cartea Geneza până să aflăm că omenirea a ajuns în probleme mari. Deși Dumnezeu a pus ordine în creația Lui și a umplut grădina cu tot ce omul avea nevoie, din cauza neascultării, omul a fost scos afară din Grădina lui Dumnezeu și trimis într-o lume căzută, afectată și infectată de păcat. Care este consecința? Omenirea trebuie să se reîntoarcă în Grădina lui Dumnezeu.

Experimentul Noe

Nu este o coincidență că un bărbat dintr-o povestire timpurie din cartea Geneza se numește Noe. Acest nume înseamnă „odihnă”. Cuvântul „odihnă” nu înseamnă doar să stai pe canapea și să te relaxezi, ci să găsești locul potrivit în care să primești binecuvântarea completă și veșnică a lui Dumnezeu. În timpul vieții lui Noe Dumnezeu a adus potopul și distrugerea lumii, din care au scăpat doar Noe și familia lui. Dumnezeu a intenționat să repopuleze lumea prin Noe, care era cel mai neprihănit dintre toți oamenii. În ciuda faptului că el era cel mai bun omenirea să ofere, lumea în curând a devenit din nou coruptă. Bineînțeles, acest fapt nu a fost o surpriză pentru Dumnezeu. Scopul acestui experiment a fost să descopere cititorului că chiar și atunci când alegi ce are omenirea mai bun, într-un final lumea tot ajunge într-o stare disperată. În alte cuvinte, omenirea nu poate rezolva singură problema răului și nici crea o experiență asemănătoare Grădinii Edenului. Concluzia pe care „experimentul Noe” o descoperă este că omenirea trebuie să se întoarcă în Grădina lui Dumnezeu pentru a experimenta adevărata fericire și mulțumire. Întrebarea este: cum? Misterul Grădinii lui Dumnezeu se găsește într-un cuvânt ebraic vechi: „legământ”.

Legământ sau confuzie

S-a spus că Dumnezeu a dat omenirii o mare putere. Ce este această putere? Dumnezeu a dat omenirii puterea de a alege. Cu această putere vine și o mare responsabilitate. Dacă cineva folosește acest privilegiu al alegerii într-un mod nepotrivit, consecințele sunt catastrofale. De fapt, folosirea greșită a acestei puteri i-au determinat pe Adam și Hava (Eva) să fie scoși afară din Grădină. Aceeași folosire greșită a puterii de alegere a dus la distrugerea lumii în zilele lui Noe. Noe și familia lui au ratat șansa de a forma oameni care să aleagă cu înțelepciune să se supună lui Dumnezeu, și astfel omenirea a fost dusă într-o stare de confuzie maximă și disperare. Să examinăm această confuzie.

După potop, omenirea vorbea aceeași limbă. Acest fapt, spun învățații, reprezenta un mare potențial. Problema omenirii era că vroia să folosească acest potențial pentru a se înălța pe sine, nu pe Dumnezeu. Este un lucru foarte semnificativ că umanitatea era unită și dedicată construirii unui turn înalt, care să ajungă la cer. Din nou, învățații interpretează acest pasaj ca vorbind despre dorința umanității de a ajunge la statutul divinității. Drept rezultat, Dumnezeu a adus confuzia printre oameni, astfel încât să nu mai poată să lucreze împreună pentru a-și îndeplini scopurile. Această confuzie a venit prin două moduri: în primul rând, s-a schimbat comunicarea printr-o singură limbă astfel încât oamenii nu au mai putut relaționa unul cu celălalt. În al doilea rând, oamenii s-au împrăștiat peste toată fața pământului.

În ceea ce privește oamenii care își urmăresc propria voință, profetul Isaia a scris: "gândurile și căile omului nu sunt gândurile și căile lui Dumnezeu". În alte cuvinte, oamenii trebuie să înceteze încercarea lor de a-și îndeplini visurile și să caute în schimb direcția și Voia lui Dumnezeu pentru viețile lor.

Unde începe această călătorie? Răspunsul este: în relația de legământ cu Dumnezeu. Nu este o coincidență faptul că în același capitol din Geneza în care Dumnezeu aduce confuzie asupra omenirii, facem cunoștință cu un om special: Avram, care mai târziu va deveni Avraam. Trebuie să ne întrebăm de ce i s-a schimbat numele.

Conform tradiției iudaice, un nume nou înseamnă o nouă realitate pentru persoana respectivă. Astfel, Avram, care înseamnă „tată înălțat”, acum devine Avraam, „tatăl multor popoare”. Noua realitate a lui Avraam implica nu doar urmașii lui fizici ci și alte popoare. Cine sunt aceste popoare? Cei ce se vor întoarce în Grădina lui Dumnezeu.

Avraam nu a fost atât cel care l-a căutat pe Dumnezeu cât Dumnezeu a fost Cel ce i s-a revelat. Primul lucru pe care Dumnezeu i l-a spus a fost să lase totul și să plece în țara pe care Dumnezeu i-o va arăta. Dumnezeu a numit această țară Moria. Cuvântul „Moria” este derivat din trei cuvinte ebraice: învățător, al meu și Domn – Domnul este învățătorul meu. Ce urma să-l învețe Dumnezeu pe Avraam? Credința. Era nevoie de credință pentru ca Avraam să găsească Moria și să împlinească scopul pe care Dumnezeu i-l descoperise. Conceptul credinței este familiar oamenilor, dar sunt puțini cei care înțeleg corect credința. Ce îți vine în minte când auzi cuvântul „credință”? Majoritatea se gândesc la un sistem de credințe. Acest lucru este doar pe jumătate corect. Credință în ce? Credința nu este a crede în ceea ce are sens pentru tine, ci adevărata credință este a crede în Adevărul lui Dumnezeu. Doar după ce Avraam și-a proclamat credința în Dumnezeu se pune în discuție conceptul de legământ.

Un legământ este de obicei explicat ca un fel de acord. Din nou, aceasta este doar o mică parte din semnificația pe care o implică legământul biblic. În primul rând, din păstrarea legământului decurg consecințe. Se poate spune că aceste consecințe reflectă motivația și scopurile stabilirii legământului. În Biblie, aceste consecințe sunt numite de obicei promisiuni sau binecuvântări. Avraam și-a părăsit familia lărgită, cultura și țara pentru că aceste promisiuni, aceste binecuvântări l-au motivat. Răspunsul lui Avraam ar putea fi descris ca un exercițiu de credință.

Al doilea aspect al unui legământ biblic este că el aduce o schimbare specifică în persoana care intră în legământ cu Dumnezeu. Cuvântul ebraic pentru legământ este substantivul *brit*. Toate substantivele din limba ebraică se formează din verbe, iar verbul din care provine „legământ” înseamnă „a face pur”, „a purifica”. Vedem astfel cum un legământ biblic are un efect purificator asupra persoanei, o face acceptabilă în fața lui Dumnezeu.

Purificarea dată de legământ duce la sfințenie, iar sfințenia este principala caracteristică a Grădinii lui Dumnezeu. Profetul Isaia ne descoperă că unul din scopurile principale ale lui Dumnezeu este ”să umple lumea cu sfințenia Lui”. Isaia a profețit ”Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul oștirilor, umple întregul pământ cu slava Lui”. Această propoziție ne învață că Dumnezeu va preface întregul pământ în Grădina Lui. Deși acest lucru va fi minunat, Biblia descoperă că va întâmpina o mare opoziție.

Fii ai luminii, fii ai întunericului

De peste 2000 de ani există un tip de literatură care tratează vremurile de pe urmă. Acest tip de literatură are câteva elemente specifice. În primul rând, literatura apocaliptică susține că lumea așa cum o știm noi se va sfârși printr-un mare război. Acest război va fi între două grupuri de oameni, Fiii Luminii și Fiii Întunericului. Există și aspecte supranaturale legate de acest război, în esență acesta fiind un război dintre bine și rău. Conducătorul fiilor întunericului este Satan, care vrea să împiedice restabilirea Grădinii lui Dumnezeu în lume. Acest război se va purta în etape, din care prima este cunoscută sub numele de „durerile nașterii”.

Capitolul 2: Durerile nașterii

Aproape toate religiile lumii învață că această lume se va sfârși și va deveni Utopia, lumea perfectă. Deja am spus că, potrivit povestirii biblice și a altor scrieri apocaliptice, va exista un mare război ce va fi catalistul stabilirii Grădinii lui Dumnezeu. Examinând numeroase texte despre această problematică observăm că există câteva evenimente semnificative care vor duce înspre acest mare război.

Perioada inițială și evenimentele care vor avea loc în timpul ei sunt cunoscute sub numele de „durerile nașterii”. Care este motivul acestei terminologii? În același mod în care, în timpul nașterii mama suferă dureri imense, dar în final aceste dureri aduc o mare bucurie când ea își ține copilul în brațe pentru prima dată, tot așa vor fi și suferințele care preced stabilirea Grădinii lui Dumnezeu – ele nu vor mai fi ținute minte de către aceia care vor intra în Grădină.

Durerile nașterii vor începe cu multe evenimente care vor aduce instabilitate în lume. În primul rând, va exista o schimbare semnificativă în moralitatea oamenilor. Majoritatea populației va deveni mai tolerantă față de comportamente care erau mai demult considerate nepotrivite. Totuși, va exista o minoritate semnificativă care va deveni foarte intolerantă și din ce în ce mai violentă față de violarea percepută a convingerilor lor morale și religioase. Aceste diferențe vor sta la baza unui conflict ce va avea mai multe consecințe negative.

Vor exista diferențe foarte acute între oameni. Cei ce vor îmbrățișa pozițiile morale stricte o vor face bazându-se pe convingerile lor religioase. Aceste diferențe vor da naștere instabilității politice și sociale. Aceste instabilități însă nu vor fi bazate doar pe convingeri religioase ci și pe filosofii politice diferite. Mișcările politice de toate felurile se bazează pe două filosofii de bază: prima pune puterea și conducerea în mâinile unui mic număr de conducători și suporteri. Acești lideri au puteri întinse, care sunt folosite în final pentru oprimarea maselor. Drepturile individuale devin mai puțin prețuite și importante. A doua filosofie este foarte diferită: conducătorii guvernului sunt văzuți doar ca reprezentanți ai poporului. Puterea nu este în mâna guvernului ci în mâna poporului. Capacitatea de a schimba liderii este exercitată frecvent și există un sistem de verificare și echilibrare care asigură faptul că puterea poporului nu este abuzată de conducătorii lui. În această filosofie politică, drepturile și libertățile omului sunt fundamentale și trebuie prețuite de către cetățeni. Drepturi ca libertatea de expresie, de protest, de adunare, libertatea religiei, a posesiunii armelor, sunt esențiale pentru supraviețuirea acestei filosofii politice.

Două ingrediente adiționale sunt presa și sistemul legal. Presei trebuie să i se permită să investigheze și să publice în mod liber informații pentru public. Sistemul legal trebuie să mențină egalitatea tuturor cetățenilor, indiferent de factori cum ar fi rasa, religia, etnia și altele.

Odată cu mersul acestei lumi către începutul durerilor nașterii, va exista o schimbare în acele națiuni care practică al doilea tip de filosofie politică înspre primul tip. În alte cuvinte, atunci când observăm că drepturile enumerate mai sus sunt negate în țări în care acele libertăți tradiționale au existat, trebuie să luăm în considerare apropierea durerilor nașterii.

Instabilitatea socială și politică nu vor fi singurele caracteristici, ci lor li se adaugă și instabilitatea economică drept factorul cel mai mare care propulsează lumea către vremurile din urmă. Vor exista câteva surse de scădere economică semnificativă: în primul rând, va exista o creștere a dezastrelor naționale cu cost mare, cum sunt cutremurele. Aceste dezastre, împreună cu abuzul fiscal pe scară largă practicat de autoritățile civile (guverne) vor avea un efect negativ extraordinar asupra economiilor mondiale. Economiiile majore ale lumii nu vor fi bogate ci vor avea datorii mari. În timp ce tot mai multe din aceste națiuni se zbat cu datoriile, nu vor avea mijloacele să salveze numărul crescând de națiuni în colaps economic.

Statele Unite ale Americii nu mai sunt națiunea bogată pe care o văd oamenii, ci sunt națiunea cu cele mai mari datorii. Nu vorbim doar de datoriile în sine, ci de datoriile raportate la venitul intern, care este un indicator major al stării economice a unei țări. În Statele Unite, acest raport crește la o rată mare. În ciuda retoricii politicianilor din guvern, datoria SUA continuă să crească, iar proiecțiile de viitor sunt foarte sumbre. Economia tot mai slabă a Americii a fost și este un factor major în scăderea puterii Americii de a influența alte națiuni. Astăzi, mai mult ca oricând, este evident că SUA nu mai este liderul mondial care era mai demult.

Grupurile teroriste și națiunile-problemă iau aminte la economia în dezintegrare a Americii și consideră că această slăbiciune împreună cu instabilitatea financiară globală sunt o invitație la a urgenta îndeplinirea obiectivelor lor. Aceste acțiuni transformă lumea într-una mult mai periculoasă și neagă drepturile și libertățile de bază ale omului pentru un număr crescând de popoare. De fapt, scopul primar al grupurilor teroriste este acela de a crea frică și probleme financiare. Scopul ultim al activității teroriste nu este de a face cel mai mare număr de morți și răniți, ci de a provoca un cost financiar cât mai mare. Simpla amenințare a unui act terorist într-o zonă urbană imensă cum ar fi orașul New York, determină guvernul să cheltuiască mari sume de bani. În noiembrie 2015 întreg orașul Bruxelles a fost practic închis datorită amenințării unui act

terorist. Pierderea financiară a orașului a fost imensă, astfel deși nimeni nu a fost rănit, teroriștii au dat o lovitură majoră economiei orașului, care a fost resimțită în întreaga țară.

Berbecul... prima fiară

Profeția este o componentă majoră a Bibliei. Una din cele mai semnificative profeții legate de instabilitatea mondială se găsește în al optulea capitol al cărții Daniel, unde profetul Daniel primește viziunea unui Berbec. Profeția este un tip de literatură care are caracteristici și reguli de interpretare. În acest tip de literatură, un animal (de multe ori numit cu termenul „fiară”) semnifică un guvern sau un imperiu. Este clar în acest capitol din Daniel că acest Berbec este de fapt un imperiu. Cititorului i se spune că acest berbec are două coarne și va ieși din est, mergând către vest, nord și sud. Cuvântul folosit pentru a descrie mișcarea lui e asemenea șarjei unui taur, ceea ce indică elementul de frică. Profeția spune că nimeni nu va putea sta împotriva acestui imperiu nici nu se va putea scăpa de el. Acest Imperiu va crește și va face tot ce va voi.

La ce imperiu se referă Berbecul? Răspunsul este: la Califatul Islamic. Califatul este scaunul guvernământului musulman, care conduce nu doar peste musulmani, ci - conform doctrinei islamice - asupra întregului pământ. Acest termen a intrat în uzanță astăzi datorită Statului Islamic (ISIS sau Daeș). Acest imperiu din Daniel 8 își va întinde influența și controlul înspre vest, nord și sud. El nu va fi un imperiu al păcii, ci unul caracterizat de frică și disperare pentru mulți din locuitorii pământului. Trebuie înțeles faptul că acest imperiu dorește să stabilească un Califat Islamic și vor face acest lucru. Acest califat va conduce asupra unei părți semnificative a lumii.

Conform unui studiu făcut de firma americană de cercetare Pew, islamul este religia cu rata cea mai mare de creștere din lume. Aceasta se datorează mai multor factori, cum ar fi numărul de copii născuți în familiile musulmane, faptul că musulmanii au un procent mult mai mare de tineri (la vârsta reproductivă) și Islamul este religia predominantă în Africa și Orientul Mijlociu. Se preconizează ca aceste zone să aibă cea mai mare creștere a populației în viitor. Musulmanii vor crește ca procentaj din populația mondială mult mai rapid decât orice alte grupuri religioase. Aceste cifre, împreună cu militarizarea progresivă a islamului, arată că islamul se va pune în conflict cu restul lumii.

Este islamul o religie?

Când examinăm islamul de la începuturi, descoperim o caracteristică interesantă, și anume faptul că el a fost construit din alte religii populare (iudaism și creștinism), la care s-au adăugat practici uzuale păgâne, mai mult decât din pretenția la revelații divine. Motivul pentru care Mohamed a folosit aceste tradiții cunoscute a fost pentru a-și atrage ucenici din rândul lor în noua lui „mișcare”. Prefer să folosesc acest termen mai degrabă decât „religie” din mai multe motive. În primul rând, islamul aspiră la cucerirea țărilor și la conducerea popoarelor mult mai mult decât la orice comportament moral sau etic pe care îl învață. De fapt, conceptul de răscumpărare este aplicat mai mult la recâștigarea teritoriilor și posesiunilor care au fost odată controlate de islam și nu ca referință la starea spirituală a unui individ. Să privim la Statul Islamic (ISIS) spre exemplu: există vreo dovadă că islamul îmbunătățește calitatea vieții oamenilor din zonele sub controlul ISIS? Conform Noului Testament, religia adevărată și reală este cea care are grijă de nevoile orfanilor și văduvelor. Intenția acestei fraze este de a demonstra că orice religie adevărată în ochii lui Dumnezeu trebuie să acționeze astfel încât să ajute pe aceia pe care societatea, în general, îi exploatează și îi oprimează. Islamul, de fapt, are tendința de a fi o mișcare foarte opresivă. În descrierea islamului, nu putem folosi termenul „libertate”. Femeile și copiii sunt exploatați regulat și intens din punct de vedere sexual, social și fizic. Există de asemenea o decădere a oportunităților și condițiilor economice. Conducătorii islamului sunt în general bogați, în timp ce masele suferă în fiecare aspect al vieții. Pe scurt, islamul este o filosofie politică opresivă care folosește practica religioasă pentru a-și ascunde obiectivul principal.

Obiectivul islamului și principiul conform căruia viața umană este fără valoare sunt motivele pentru care comportamentul terorist se potrivește atât de bine cu această mișcare. Cei ce susțin că extremiștii sunt o minoritate mică ce a luat ostatică una din religiile mari ale lumii sunt, din păcate, ignoranți în ceea ce privește istoria. ISIS nu este o anomalie a islamului, ci este cel mai bun exemplu modern al învățăturilor din Coran.

Unii au interpretat prima parte a capitolului 8 din Daniel ca referindu-se la ISIS. Acest lucru nu este corect. Daniel pune accent pe faptul că berbecul este de fapt Iranul (imperiul antic al mezilor și perșilor care va apărea din nou în zilele din urmă). Totuși, se întâmplă ceva interesant: una din consecințele cele mai semnificative ale activității ISIS este întărirea poporului iranian. Iranul și-a mărit mult influența în zona Irakului, Yemenului, Siriei și Libanului. Din spusele liderilor iranieni este foarte clar că ținta lor majoră este să-și crească influența și puterea. Câteva din națiunile Orientului Mijlociu sunt foarte îngrijorate de ascensiunea Iranului și de retorica acestuia. Iranul se vede pe sine ca liderul națiunilor musulmane și își vede expansiunea ca o împlinire a profețiilor islamului. Iranul vorbește deschis despre dorința de a distruge Israelul. Faptul că Iranul încearcă

de multă vreme să construiască un program nuclear pentru scopuri militare întărește amenințarea unor atacuri în viitorul apropiat. Se pare că tratatul internațional cu Iranul din ianuarie 2016 garantează practic posibilitatea ca Iranul să devină un stat nuclear peste 10-15 ani.

Momentan, Orientul Mijlociu este într-o stare de confuzie generalizată, dată de activitatea ISIS și a altor organizații teroriste. Aceeași confuzie domnește într-un număr tot mai mare de zone în care Al-Qaida, Boko Haram, Talibanii și alții continuă să propage islamul prin activitate teroristă. Aceasta se întâmplă în Africa, Asia și Europa. Mulțimi mari de musulmani au imigrat legal sau ca refugiați în multe țări și acum constituie un procentaj tot mai crescut din populație. În timp ce numărul lor crește, au devenit mult mai pretențioși, cerând ca normele și practicile lor „religioase” să devină legea sub care să fie administrate comunitățile lor.

Legea Șaria

Trebuie să recunoaștem că există diferențe semnificative între cei care se consideră musulmani dar nu îmbrățișează legea Șaria și acei musulmani care recunosc și se supun autorității legii Șaria. Orice expresie a islamului care nu se supune legii Șaria se bazează doar pe o identificare culturală, nu doctrinală, cu „religia”. Mulți dintre acești musulmani au adoptat o interpretare mai mult spirituală și religioasă a unor texte din Coran și a altor scrieri, decât una literală. Unii se referă la aceștia cu denumirea de „islam moderat”. De fapt, această expresie a islamului își are rădăcinile într-o înțelegere modernă, care dorește să devină parte din comunitatea religioasă mai largă. Aceasta de fapt neagă și/sau ignoră mare parte din învățăturile Coranului. Conducătorii islamici moderați participă la activități ecumenice și încep, încet, să se exprime critic la adresa musulmanilor care cred într-o interpretare literală a Coranului și a celorlalte texte islamice. Din nou, diferența între cele două tabere o face acceptarea sau respingerea legii Șaria.

Deși musulmanii moderați sunt percepuți ca majoritari față de cei pe care lumea îi numește „extremiști” sau „radicali”, numărul musulmanilor care îmbrățișează legea Șaria este totuși deosebit de semnificativ. În plus, numărul aderenților la legea Șaria crește rapid, iar creșterea are loc din rândul celor care au fost odată parte a islamului moderat. Încet, tot mai mulți oameni ajung la concluzia că există o problemă în cadrul islamului. Totuși, mulți dintre conducătorii lumii, cum ar fi președintele SUA Barack Hussein Obama, refuză să admită că există o astfel de problemă.

Primul pas în a face față amenințării islamiste este să înțelegem că adevăratul islam este islamul care îmbrățișează legea Șaria și interpretează Coranul într-o manieră literală sau directă. Este o

eroare gravă să ne uităm la organizațiile teroriste musulmane sau la statele musulmane care practică violări masive ale drepturilor omului și oferă sprijin organizațiilor teroriste ca fiind anormale și să le etichetăm drept „extremiste” sau „radicale”. Aceste națiuni și organizații sunt de fapt expresia de normă a islamului. Președintele Obama a afirmat de multe ori că cei care fac parte din ISIS, Al-Qaida și alte organizații teroriste nu sunt de fapt musulmani și nu reflectă islamul. Asemenea afirmații nu ne dau o imagine corectă a ceea ce învață de fapt Coranul și a obiectivelor violente ale legii Șaria. De fapt, islamul moderat nu este adevăratul islam. În lumina acestor fapte, există două lucruri de importanță majoră pe care lumea trebuie să le înțeleagă despre islam:

1. Islamul este cel care comite acte teroriste și oprimă milioane de oameni.
2. Islamul trebuie înțeles și abordat ca o mișcare politică militantă, nu o religie.

Atâta timp cât aceste două puncte referitoare la islam sunt ignorate, nu se vor înregistra pași spre a combate amenințarea serioasă pe care islamul o constituie în aceste zile. Din păcate, momentan există o rezistență foarte puternică împotriva acestui punct de vedere. În consecință, ne putem aștepta ca pe termen scurt, islamul să continue să se extindă și să crească în influență în multe părți ale lumii. Țara care va beneficia cel mai mult din această expansiune va fi Iranul. În final, lumea va ajunge să vadă că Iranul și islamul în general constituie mai mult decât o amenințare regională, fiind o amenințare chiar la adresa lumii libere.

Capitolul 3: A doua fiară

Timp de mai bine de un secol, Statele Unite ale Americii a fost cea mai puternică națiune și o forță pentru pace în lume, însă situația se schimbă rapid. Astăzi, multe din caracteristicile fundamentale ale Statelor Unite sunt fie puse sub semnul întrebării fie abandonate. Influența și puterea Americii scade, iar o parte semnificativă din populația SUA se bucură de acest lucru. Există un număr crescând de oameni care au convingerea că America ar trebui să se retragă din poziția de unică supraputere mondială și să se alătore comunității internaționale sub conducere diversă. Profeția biblică prevede o putere mondială nouă care provine din Europa.

Această nouă entitate guvernamentală mondială va lua poziția de lider în lupta contra Berbecului, adică a imperiului islamic. Pentru că Berbecul reprezintă un imperiu opresiv și malefic, faptul că un alt imperiu mai puternic se va ridica și îl va învinge ar trebui să fie motiv de sărbătoare. Însă, problema este că acest al doilea imperiu va deveni guvernământul global din care va ieși anticristul. Acest imperiu va deveni cel mai rău și mai opresiv imperiu care a existat vreodată.

În Daniel 8, profetul încerca să înțeleagă semnificația primei fiare, adică a Berbecului, când iată că o a doua fiară a ieșit din vest. Daniel folosește termenul „Berbec” pentru a descrie și identifica prima fiară, și tot el spune clar că Berbecul este Iranul (o coaliție de state musulmane conduse de Iran). În ceea ce privește a doua fiară, Daniel folosește termenul „Grecia” pentru a identifica acest imperiu. Acest termen nu trebuie interpretat ca o țară anume, ci în contextul în care Grecia, în timpul lui Daniel, era sinonimă cu Europa. Astfel, a doua fiară - Țapul - este un imperiu european. Daniel ne descoperă cu claritate faptul că va exista un război mare între o alianță de state islamice și musulmani în general, sub conducerea Iranului, și o coaliție de națiuni condusă de Europa. Pentru descrierea acestui imperiu european, Daniel folosește o frază care poate părea ciudată: el spune că această a doua fiară ”se mișcă pe fața pământului fără să atingă pământul”. Evident, în vremea lui Daniel nu exista posibilitatea de mișcare pe deasupra pământului.

Într-un alt capitol al profeției, Daniel descrie patru fiare, iar când ajunge la cea de-a patra fiară (imperiul), o descrie în termeni deosebiți, unici, față de ce a precedat-o. Înainte să discutăm în detaliu despre acest imperiu, este necesar să reconciliem câteva pasaje profetice.

În cartea Apocalipsa, apostolul Ioan discută despre opt imperii, care sunt:

1. Egiptul
2. Asiria
3. Babilonul
4. Mezii și Perșii
5. Grecia
6. Roma
7. Necunoscut
8. De asemenea necunoscut, dar provine din al șaptelea imperiu, ceea ce înseamnă că imperiile șapte și opt sunt identice.

O importanță deosebită o are faptul că Ioan ne spune că va exista de fapt un al optulea imperiu, și acesta va ieși din al șaptelea. Ioan spune clar că, într-un sens, toate imperiile sunt legate unul de altul (Ioan vorbește de ele ca cele șapte capete ale unei fiare), dar ultimile două (al șaptelea și al optulea) sunt în esență același imperiu, care va fi pur și simplu reînviat la un timp ulterior. Totuși, când studiem toate aceste imperii și discursurile profetice care le descriu, devine evident că Grecia, Roma, al șaptelea și al optulea imperiu sunt toate europene. Daniel și Ioan s-au referit atât la Grecia cât și la Roma când vorbeau despre un unic imperiu malefic, ce se va manifesta în ultimele zile înainte de stabilirea Împărăției. De exemplu, Daniel vorbește despre Grecia, unul din conducătorii celui de-al cincilea imperiu, ca fiind un tipar pentru anticrist. El mai vorbește despre Roma ca o referință pentru deosebirea unor caracteristici ale imperiului final.

Berbecul menționat în capitolul 2 NU este unul din aceste opt imperii la care se referă Apocalipsa și Daniel. Deși al patrulea imperiu împarte un nume comun (Persia) și este legat de unele din aceleași regiuni geografice, Berbecul este unic și diferit. Acest imperiu al Berbecului va aduce instabilitate în lume, ceea ce va da naștere imperiului final. Daniel subliniază că majoritatea lumii va trăi în frică și disperare când Berbecul crește în putere și autoritate. Ne putem imagina cât de ușurați se vor simți cu toții când această a doua fiară, cunoscută sub numele de Țap, se va ridica și se va război cu Berbecul. Într-un mod miraculos, acest Țap va învinge Berbecul. Țapul va crește mare în putere, iar când cornul cel mare i se va rupe, alte patru coarne vor crește în locul lui. Ce înseamnă această afirmație? În sistemul de numerologie ebraică, numărul patru are de-a face cu lumea. Înțelepții iudaismului înțeleg că numărul patru exprimă o semnificație globală. În alte cuvinte, acest imperiu european își va întinde stăpânirea peste întreaga lume. Daniel ne spune că acest imperiu se va întinde înspre sud, est și „țara frumoasă”, care face referire la țara Israel.

Religia Țapului

Astăzi, mulți din cei care studiază profețiile au convingerea că religia acestui imperiu european al vremurilor din urmă va fi islamul. Acest lucru nu este adevărat. Așa cum am mai spus, islamul va fi religia Berbecului. Lumea va pricepe că extremiștii musulmani și cei care interpretează Coranul în mod literal sunt cauza suferințelor aduse de Berbec. În timp ce islamul urăște poporul evreu și dorește distrugerea națiunii Israel, Țapul va avea inițial intenții aparent bune față de Israel.

Din cauză că islamul va fi fost atât de distructiv pentru umanitate sub conducerea Berbecului, Țapul va acorda inițial libertate religioasă tuturor. Țapul va lua măsuri puternice împotriva celor care cred că convingerile lor religioase sunt adevărul absolut și că religia lor propune singura cale către Dumnezeu. Inițial, religia acestui imperiu european care va domni peste întreaga lume în zilele din urmă va fi un fel de pluralism religios. Cetățenii vor avea libertatea să se închine în ce mod doresc, atâta vreme cât recunosc că toate modalitățile de exprimare a religiei sunt egale. Caracterul religios al Țapului va pune cele mai mari probleme pentru cei ce cred Noul Testament, care prezintă Mielul, Ieșua (Isus din Nazaret) ca unicul fiu al lui Dumnezeu și unicul Mântuitor al omenirii. În alte cuvinte, discipolii Țapului și cei ai Mielului se vor afla în conflict.

Al doilea oponent al Țapului

Daniel ne-a descoperit deja că există un aspect supranatural în ce privește Țapul. Acest imperiu va domni într-o perioadă de mare prosperitate și pace mondială. Puterea Țapului va garanta siguranța pentru toate națiunile lumii. Mulți vor crede că au ajuns într-un tip de utopie. Din cauza acestor vremuri prospere și sigure, Țapul va avea un sprijin copleșitor pentru politicile sociale, economice și politice pe care le va propune. Din nou subliniez că doar cei ce vor avea credință în cuvintele Scripturii vor putea să discearnă adevărata identitate a Țapului și a conducătorului său. În această perioadă de pace și prosperitate, Țapul își va muta privirea asupra unui alt oponent. Daniel ne spune că Țapul se va înălța pe sine până la armata cerească. Majoritatea înțeleg această frază ca simbolizând îngerii. Deoarece originea puterii Țapului este Satan, acesta va avea acces la tărâmul îngerilor până la căpetenia acestora, Mihail. Această afirmație dorește să informeze cititorul asupra faptului că războiul pe care Țapul îl va porni nu este doar împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva lui Dumnezeu Însuși.

Țapul va dori să se înalțe mai presus de Adevăratul Dumnezeu și să deturneze scopul Mielului de a stabili un Regat al Neprihănirii. Poporul și țara Israel sunt parte integrantă a planului lui Dumnezeu, motiv pentru care Țapul va avea o legătură deosebită cu Ierusalimul și va permite reconstruirea Templului în locul care-i revine de drept. Conducătorul ce va ieși din acest imperiu, anticristul, va dori ca poporul evreu să îl accepte, și din această cauză va acționa de multe ori în favoarea evreilor și națiunii Israel. Va fi reinstaurată închinarea la Templu, dar va exista acolo o diversitate în închinare. Ierusalimul va fi văzut drept un oraș sfânt pentru multe religii. Deși mulți din conducătorii evreilor se vor bucura de noul Templu și de siguranța și legitimitatea pe care Țapul o dă Israelului, între timp va avea loc o altă bătălie. Această bătălie va fi una intens spirituală, care va avea loc în locurile cerești. Din nou, anticristul va căuta să țină evreii departe de întoarcerea la Dumnezeul lor adevărat și departe de supunerea față de chemarea lor, cu scopul de a împiedica stabilirea Împărăției Mielului.

Caracterul și Opera Țapului

Am spus deja că va exista o legătură între Țap și Satan. Din pricina acestei relații, imperiul va avea un caracter blasfemiator. În cartea Apocalipsa ni se descoperă două aspecte legate de Țap care vor determina majoritatea oamenilor să se supună autorității sale: primul aspect are de-a face cu o rană de moarte pe care o suferă Țapul, dar care va fi vindecată în final. Al doilea aspect ține de miracolele pe care le va face pentru a înșela lumea. Nu există nici un dubiu că acest imperiu, de natură europeană, este cel de-al optulea și ultimul imperiu. Acesta va fi imperiul pe care anticristul îl va folosi în încercarea lui de a învinge Mielul și scopurile Mielului.

Deoarece Țapul este al optulea și ultimul imperiu, și provine din al șaptelea, este imperativ ca cititorul să identifice imperiul al șaptelea. În legătură cu acesta, trebuie să luăm în considerare două posibilități: prima este că acest imperiu încă nu s-a format, și de aceea va trebui să așteptăm până când va începe să domnească, pentru a-i discerne identitatea. Dacă această teorie e corectă, atunci nu suntem atât de aproape de vremurile din urmă cum cred unii învățați ai Bibliei.

A doua posibilitate este ca acest imperiu să se fi format deja. Ioan, în cartea Apocalipsa, spune că acest imperiu va conduce doar pentru o perioadă scurtă, comparativ cu imperiile care îl preced (Egipt, Asiria, Babilon, Medo-Persia, Grecia și Roma). Toate aceste imperii au oprimat și persecutat poporul evreu în anumite perioade. De aceea, și cel de-al șaptelea imperiu trebuie să fie cunoscut drept un persecutor al poporului evreu. Acest imperiu trebuie să aibă și el baza în

Europa, dat fiind că Țapul este european. Aș vrea să sugerez cititorului posibilitatea ca cel de-al șaptelea imperiu să fie Germania nazistă. Faptul că imperiul nazist a ucis peste șase milioane de evrei îl face cel mai mare persecutor al evreilor din toate vremurile. Este dificil să ne imaginăm că o asemenea domnie criminală, care avea intenția de a extermina poporul evreu de pe fața pământului, nu are nici o implicație profetică.

Obsesia nazistă pentru eliminarea rasei evreilor avea la bază două scopuri. Primul a fost acela de a căpăta sprijin pentru mișcarea politică. Nu trebuie subestimat numărul de oameni care sunt antisemiți. Istoria ne arată clar că platforma politică nazistă era extrem de antisemită, cu scopul de a aduce oameni în partid. La fel astăzi există o mișcare alarmantă către o perspectivă anti-Israel și antisemită în Europa și în multe alte părți ale lumii. Instituțiile de educație evreiești și sinagogile din Europa trebuie să-și ia măsuri de siguranță foarte stricte pentru a-și proteja atât clădirile cât și rezidenții evrei împotriva actelor de terorism și violență. Cimitirele evreiești sunt deseori vandalizate cu înscrisuri care manifestă aceeași retorică anti-evreiască pe care naziștii au folosit-o înainte de și în timpul celui de-al doilea război mondial.

Al doilea scop al obsesiei naziste își are rădăcinile într-un aspect care probabil nu a fost înțeles pe deplin de către urmașii acestora. Atunci când era clar că Germania și aliații săi urmau să piardă războiul, Hitler și oficialii naziști din vârf au mărit eforturile de exterminare a evreilor în lagărele morții. Ce scop a avut această ofensivă? S-au deturnat resurse de la efortul de război pentru a continua să fie uciși sute de mii de evrei. Motivul acestui fapt a fost satanic. Satan cunoaște rolul important pe care îl va avea poporul evreu în zilele din urmă, de unde trage concluzia că, cu cât sunt mai puțini evrei, cu atât mai mici șansele ca rolul lor să se împlinească. În alte cuvinte, naziștii au fost o unealtă folosită de Satan în încercarea lui de a deturna Voia lui Dumnezeu.

Este interesant că Adolf Hitler s-a referit la imperiul lui ca fiind cel de-al treilea reich (al treilea imperiu). Majoritatea istoricilor cred că baza acestui termen se află într-o carte scrisă de Arthur Moeller van den Bruck în 1923. Această carte numește Sfântul Imperiu Roman (962-1806) ca primul Reich și Imperiul German (1871-1918) ca al doilea Reich. E posibil ca Hitler să fi legat imperiul lui nazist de acestea? Studiind perspectiva lui dementă asupra identității sale, observăm că Hitler se vedea pe sine legat într-o manieră mistică de conducătorii antici ai Greciei și ai Romei. În alte cuvinte, Hitler își vedea imperiul ca o revenire a fostelor imperii grec și roman și nu ca o revenire a imperiilor menționate de van den Bruck.

Este important să avem în minte faptul că în primele stadii ale domniei Țapului, acest imperiu nu va fi antisemit, ci, așa cum am mai spus, anticristul va încerca să ademenească poporul evreu la

sine. Vom vedea că acțiunea lui finală în acest scop va eșua, după care Țapul și anticristul se vor întoarce cu violență și perseverență împotriva Israelului și a poporului evreu în toată lumea, astfel debutând cea mai groaznică persecuție din istorie a poporului evreu.

Saul din Tars (apostolul Pavel) scrie că vor fi două perioade diferite în zilele din urmă. Prima perioadă este cea discutată deja, durerile nașterii. Aceasta este definită ca o perioadă de instabilitate mondială în care Berbecul va fi cauza multor greutăți și suferințe. La sfârșitul primei perioade Țapul va învinge Berbecul și va stabili o guvernare mondială ce va aduce un timp de pace și prosperitate - aceasta este cea de-a doua perioadă. Conducerea Țapului va începe cu un tratat cu Israelul, care va permite ca Templul din Ierusalim să fie reconstruit și să funcționeze. Totuși, așa cum am mai spus, orașul Ierusalim și Templul vor avea un caracter pluralist. Ierusalimul va fi un fel de centru religios internațional. Din pricina acestei perioade de prosperitate și siguranță mondială, Țapul va fi iubit de majoritatea oamenilor. Doar o parte mică de credincioși și ucenici ai Mielului vor vorbi împotriva caracterului blasfemiator al Țapului. Cei ce vor proclama că Mielul este singurul Mântuitor, căruia i se închină toți adevărații copii ai lui Dumnezeu, vor nesocoti valorile pluralistice ale acestui imperiu și vor fi aspru pedepsiți. În alte cuvinte, va începe un timp de mare persecuție împotriva celor ce țin la autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu și care cred în mărturia Mielului.

Semnul Imperiului

Țapul va pretinde tuturor o devoțiune absolută și va cere tuturor celor care vor să beneficieze de prosperitatea și siguranța imperiului lui să își demonstreze loialitatea față de el. În acest sens, imperiul va iniția un semn (marcaj) pe care oamenii vor trebui să îl accepte pe braț sau pe frunte. Fără acest semn nu li se va permite să cumpere, să vândă, sau să facă orice fel de tranzacții financiare. Trebuie să fim foarte atenți la faptul că semnul va fi pus pe frunte sau pe braț pentru că acestea sunt locurile în care Dumnezeu le-a poruncit evreilor să-și pună Poruncile Lui. Mesajul este clar: oamenii vor trebui să aleagă fie să-și arate loialitatea față de Țap, primind beneficiile lui, fie să sufere pentru credința în poruncile lui Dumnezeu.

În plus față de semnul Fiarei (Țapului), există încă o cerință pentru cei care doresc să primească beneficiile acestui imperiu: toți cetățenii lui care vor să aibă un statut bun vor trebui să-și facă un idol al Țapului. Din nou, facerea de idoli este interzisă și este o violare a poruncilor lui Dumnezeu. De ce ar face oamenii moderni, inteligenți, un idol?

Știm deja că Țapul reprezintă un imperiu. Există două lucruri foarte importante care ni se spun despre acest imperiu: în primul rând, acesta a avut o rană de moarte care a fost vindecată. În al doilea rând, acesta este capabil să facă minuni. Aceste minuni, împreună cu rana mortală care s-a vindecat, vor fi o amăgire puternică ce va induce lumea în eroare.

Rana mortală ce a fost vindecată ne duce cu gândul la două lucruri. Deja știm că acest imperiu fusese stabilit dinainte și domnise deja un timp comparativ scurt, pentru ca apoi să reapară în zilele din urmă. Unii cred că aceasta este semnificația rănii mortale care s-a vindecat, și anume, faptul că acest imperiu a fost distrus dar se ridică din nou la putere. Când examinăm textul biblic legat de rana mortală a Țapului ce se vindecă vedem că există un grad de mirare că acest imperiu revine la putere.

Al doilea gând referitor la rană este acela al învierii. Învierea se leagă de victorie. În ciuda rănii mortale primite de Țap, el revine la putere, arătând oamenilor că nu poate fi învins. Din nou, citind pasajele legate de această problemă, observăm sentimentul de deznădejde al celor care se opun acestui imperiu.

Să examinăm acum semnele miraculoase care se fac. Dacă ne uităm cu atenție, de fapt conducătorul acestui imperiu, adică anticristul, este cel care face multe din aceste fapte ce uimesc poporul. Când anticristul va fi descoperit, el va produce o schimbare majoră în caracterul imperiului. S-a spus că la început acest imperiu va fi caracterizat de pluralism religios, însă odată cu ascensiunea anticristului acest lucru se va schimba. Oamenii nu vor mai putea să se închine după credința lor, ci anticristul va cere ca toți să se închine Țapului. Pe baza semnelor supranaturale făcute de el, oamenii vor fi de acord să se închine acestui imperiu. Unul din semnele făcute de anticrist va fi să poruncească foc din cer înaintea oamenilor. Aceasta va demonstra populației un aspect divin (fals) atât al anticristului cât și al imperiului. Aceste manifestări ale unei puteri supranaturale vor răspunde la întrebarea pusă cititorului mai sus: de ce și-ar face un idol oamenii moderni, inteligenți?

Când omenirea va vedea revenirea acestui imperiu, crezut distrus dar ajuns acum la putere absolută, împreună cu demonstrațiile de putere supranaturală, miracole, cu prosperitate și pace în întreaga lume, doar cei care ascultă Scriptura nu își vor face un idol al imperiului. Ni se spune că acest idol este al Țapului, care a suferit o rană de moarte dar acum trăiește. Odată făcut acest idol, se spune că idolul va deveni viu și va vorbi. Prin acest idol, imperiul va controla oamenii și va ști dacă o persoană este loială sau nu. Cine refuză să facă acest idol va fi omorât. În această perioadă, libertatea religioasă va înceta și toți vor trebui să își demonstreze loialitatea absolută

față de imperiu și să se închine conducătorului său, anticristul. Vom reveni asupra problematicii închinării și anticristului mai târziu în acest studiu, însă acum vom continua să analizăm obiectivele Țapului.

Capitolul 4: Mijlocul săptămânii și mai departe...

Țapul va promova un caracter idolatru în toată lumea, căutând să înalțe imperiul mai presus de orice. Caracteristica principală a idolatriei este centrarea pe sine. De aceea, imperiul va acționa într-o manieră care să convingă oamenii că este în interesul lor suprem să se supună conducerii lui. Daniel de nescoperă că după înfrângerea Berbecului, domnia Țapului va fi limitată la șapte ani. Domnia Țapului se va sfârși odată cu venirea Mielului și cu stabilirea Împărăției lui Dumnezeu. Biblia numește acești șapte ani „o săptămână”. În primii trei ani și jumătate, Țapul își va întinde influența peste întreaga lume și va oferi prosperitate și siguranță într-un mod necunoscut de omenire vreodată înainte. Aceasta va sprijini obiectivul imperiului de dominație mondială și conducere absolută. Din nou subliniez că doar cei care urmează adevărul Scripturilor se vor opune caracterului nedumnezeiesc al Țapului. Acești oameni credincioși vor fi închiși, torturați și omorâți. Imperiul va demonstra un caracter barbar și nemilos, care va duce la mare frică printre locuitorii pământului și va aduce la supunere toți oamenii, mai puțin pe cei care cred în Cuvântul lui Dumnezeu și în Miel.

Obiectivul principal al Țapului este să deturneze planul și voia lui Dumnezeu, împiedicând stabilirea Împărăției lui Dumnezeu. Anticristul va permite Templului să fie reconstruit la Ierusalim și va oferi siguranță și libertate poporului evreu. După 42 de luni de prosperitate și pace în toată lumea, anticristul se va simți destul de sigur pentru a-și descoperi adevăratele intenții. Anticristul este întruchiparea lui Satan și ceea ce își dorește el cel mai mult este ca oamenii să se închine lui și nu adevăratului Dumnezeu. Am mai spus că anticristul cunoaște rolul semnificativ pe care trebuie să îl joace Israelul în stabilirea Împărăției lui Dumnezeu, și de aceea nu ne surprinde că el va alege Templul pentru a se descoperi, pentru a descoperi această falsă înțelegere despre sine. Această falsă înțelegere este credința anticristului că este Dumnezeu și merită toată închinarea.

Din vremea stabilirii acestui imperiu și până la mijlocul celor șapte ani anticristul va elimina aproape orice opoziție. Având impresia că imperiul său este ferm stabilit, anticristul va face o anumită acțiune: va curma brusc închinarea în Templul de la Ierusalim. Apostolul Pavel ne spune că anticristul va intra în Templu, se va proclama Dumnezeu și va pretinde întregii lumi să îl primească drept Dumnezeu. Din cauza acțiunilor aparent benefice Israelului, el va presupune că poporul evreu va răspunde favorabil, însă, în timp ce majoritatea omenirii îl va accepta, poporul evreu și ucenicii Mielului nu vor face asta!

După acest eveniment, urmașii Mielului vor fi luați la cer. Este important să ne dăm seama că majoritatea credincioșilor vor fi fost deja fie omorâți fie închiși. Ceea ce Biblia numește Bindecuvântata Speranță va fi într-adevăr un eveniment glorios pentru toți urmașii Mielului, atât pentru cei vii cât și pentru cei care sunt deja în cer. Totuși, omenirea nu va înțelege semnificația acestui eveniment.

Odată ce credincioșii sunt luați din lume, Israelul va rămâne singurul adversar al anticristului și va începe o persecuție îngrozitoare a poporului evreu. Profetul Ieremia numește această perioadă „vremea necazului lui Iacov” (Israel). Profetul Daniel, vorbind despre aceeași perioadă de timp, subliniază că aceasta va fi cea mai îngrozitoare perioadă de suferință pentru poporul evreu vreodată. Într-o manieră similară imperiului nazist, anticristul va încerca să extermine fiecare evreu. La începutul persecuției, Dumnezeu va declanșa o vreme de judecată asupra lumii. Această judecată se va întâmpla într-o manieră de origine evident divină.

Deși mulți învățați ai Bibliei cred că aceste manifestări ale judecării lui Dumnezeu vor fi duse la îndeplinire prin acțiunile omului, trebuie să examinăm pe scurt care vor fi aceste acțiuni. Biblia ne spune că:

1. Din cer vor cădea grindină și foc, amestecate cu sânge. O treime din copaci și din vegetație va fi distrusă în toată lumea.
2. Ceva ce va semăna cu un munte mare care arde va fi aruncat în mare și o treime din apa mărilor va deveni sânge. Drept urmare, o treime din viețuitoarele din mare va muri. În plus, o treime din nave va fi distrusă.
3. O stea mare, arzând precum o torță, va cădea peste o treime din râuri și izvoare. Aceste ape vor deveni amare și mulți oameni vor muri.
4. O treime din soare, lună și stele se va întuneca atât ziua cât și noaptea.
5. O stea (un înger) va coborî din ceruri în abis. Acest înger va avea o cheie cu care va deschide hăul, din care se va ridica un fum ce va aduce un fel special de lăcuste. Aceste „lăcuste” nu se vor hrăni cu iarbă sau vegetație, ci îi vor tortura pe cei care nu au pecetea lui Dumnezeu pe frunte. Doar aceia din poporul evreu care au această pecete vor fi scutiți de acest chin.
6. Patru îngeri, care fuseseră legați la râul Eufrat, vor fi eliberați și vor porni un război. O armată extrem de numeroasă, de origine specială (nu umană) va ucide o treime din omenire cu focul, fumul și pucioasa care vor ieși din gurile și cozile lor.

Evident, aceste instanțe ale judecății lui Dumnezeu nu își vor avea originea în activitatea umană. Scopul acestor manifestări clar supranaturale este să îndepărteze toată îndoiala oamenilor referitor la existența lui Dumnezeu. Ce șochează este faptul că, în ciuda morții și a necazului, oamenii nu se vor întoarce de la comportamentul lor idolatru la Dumnezeul lui Israel.

În timpul acestor judecăți, poporul evreu va continua să fie persecutat sever de către Țap. Cei din ludea vor fugi către pustiu, către un loc pe care Dumnezeu îl va pregăti pentru ei. Alții vor rămâne în Ierusalim și nu vor părăsi Orașul Sfânt. Va exista o similaritate deosebită între comportamentul Țapului și faptele imperiului nazist. Chiar și atunci când conducătorii naziști și-au dat seama că nu mai este posibil să câștige războiul, în loc să încheie masacrul împotriva evreilor, l-au intensificat și au mărit efortul de exterminare. Tot astfel, după cele șase judecăți, deși va fi evident că Țapul se luptă împotriva forțelor Dumnezeului Atotputernic și nu poate să câștige, acest imperiu va ignora acest fapt și va continua să se concentreze asupra distrugerii Israelului și evreilor din toată lumea.

Bătălia pentru Ierusalim

În ultimele decenii au existat numeroase încercări de a intermedia un tratat de pace în Orientul Mijlociu. Unul din cele mai dificile aspecte ale acestui proces este statutul orașului Ierusalim. Din 1948 încoace, de la declarația de independență a Statului Israel, Ierusalimul a fost în inima conflictului, ceea ce va deveni o și mai mare sursă de animozitate în cea de-a doua jumătate a săptămânii lui Daniel (ultimele 42 de luni). Astăzi, conflictul acesta este în principal între israelieni și palestinieni. Este clar că israelienii sunt urmașii patriarhului Iacov, însă cine sunt palestinienii? Profetul Obadia a scris și el, ca mulți alții, că această lume se va sfârși printr-un război final. Obadia a fost mai specific decât alți profeți și ne-a descoperit că acest război final va avea loc între fiii lui Iacov și fiii lui Esau. Trebuie să ne aducem aminte că, conform cărții Geneza, Esau nu era interesat de planurile lui Dumnezeu, însă era hotărât să îl împiedice pe Iacov să le împlinească. Din Esau a ieșit un popor numit Edom. Uitându-ne la acest popor în Scripturi, vedem că, asemeni lui Esau, Edomul întotdeauna se împotrivesc Voii lui Dumnezeu. Biblia ne spune că teritoriul care aparține Edomului este același teritoriu din care provin palestinienii, iar acest lucru este foarte semnificativ. Acest popor pur și simplu a migrat în unele din orașele Israelului antic, abandonate după ce mulți evrei au fugit de persecuția romanilor, musulmanilor, cruciaților și apoi iarasi a musulmanilor. Așadar, palestinienii sunt edomiții!

În profeția lui Obadia, Dumnezeu avertizează lumea să nu se alătore Edomului în războiul împotriva fiilor lui Iacov. Din păcate, această avertizare va fi ignorată. La final va exista o mare coalitiție de neamuri care se vor alătura palestinienilor în atacul împotriva Israelului. Obiectivul lor va fi Ierusalimul, și așa cum ne descoperă Biblia, va exista o armată internațională numeroasă care va intra în Israel dinspre nord. Israelul va înfrunța această armată în trei locuri cheie: primul este Hațor iar al doilea este Bet-Șean. Aceste două locuri au fost de-a lungul istoriei fortărețe cheie pentru menținerea controlului asupra țării. Israelul va suferi mari pierderi în aceste două locuri și va fi înfrânt. O „ultimă reductă” va rămâne în cea de-a treia locație, cunoscută sub numele de Meghido. Meghido este un loc mai cunoscut cu numele biblic de Armaghedon.

Înainte de acest război, Dumnezeu va turna peste lume încă alte șapte judecăți, mai aspre decât cele șase anterioare, pentru că aceste șapte vor arăta mânia lui Dumnezeu. Din nou subliniez că acestea vor fi evident supranaturale și nu vor lăsa loc pentru nici un dubiu în mintea oamenilor referitor la originea lor. Care sunt aceste șapte judecăți?

1. Pe trupul celor care au semnul fiarei (imperului) și care se închină idolului ei vor apărea bube dureroase.
2. Oceanele vor deveni sânge și toate creaturile din ele vor muri.
3. Toate râurile și izvoarele se vor schimba în sânge.
4. Soarele va începe să ardă oamenii cu foc.
5. Pământul se va umple de întuneric, oamenii își vor mușca limbile de durere și Îl vor blestema pe Dumnezeu.
6. Apele râului Eufrat se vor usca și trei duhuri necurate vor aduce împărății lumi și întreaga lume în Israel pentru război.
7. Vor fi sunete, fulgere, tunete și un mare cutremur.

În timpul celei de-a șasea judecăți, râul Eufrat va seca și se va pregăti calea unui atac din partea unei coalitiții armate împotriva Israelului. Aceste armate se vor uni și vor câștiga cu ușurință bătăliile de la Hațor și Bet-Șean. Totuși, Biblia ne spune că atunci când Israelul va organiza ultima defensivă, el nu va fi singur. La Meghido (Armaghedon), Mielul va apărea și va învinge această armată imensă. Bătălia de la Armaghedon este cunoscută și după numele de ”războiul lui Gog și Magog”.

Deși această bătălie mare va avea loc la Meghido, cititorul trebuie să știe că asediul Ierusalimului va fi avut deja loc de ceva vreme. Bătălia de la Armaghedon reprezintă un efort de a aduce întreg conflictul la final, un conflict care deja are loc de 1260 zile, sau 42 luni, sau 3 ani și jumătate.

Israelul și poporul evreu deja trec printr-o suferință grea, barbară, începută în momentul în care au respins anticristul, la mijlocul săptămânii. În toată această perioadă, Țapul atacă Ierusalimul, dar din cauza semnificației deosebite a Orașului Sfânt, imperiul nu va dori să distrugă Ierusalimul, ci să-l înfrângă. Palestinenii, cu sprijin din partea tuturor națiunilor, vor conduce acest atac asupra Ierusalimului.

Profetul Zaharia ne descoperă că în final Ierusalimul va fi capturat, căminele evreiești vor fi distruse și evreicele vor fi violate. Cetățenii vor fi luați prizonieri, dar în oraș va rămâne un număr mic de rezidenți evrei. Înfrângerea coaliției internaționale la Meghido se va întâmpla atât de rapid încât cei din Ierusalim nici nu vor ști ce s-a întâmplat, când dintr-o dată Mesia va veni pe Muntele Măslinilor, la est de Orașul Sfânt. Venirea Mielului la Ierusalim va aduce victoria poporului evreu.

Deși majoritatea celor care participau la războiul împotriva Israelului vor fi distruși, Scriptura ne arată că o rămășiță a Neamurilor va supraviețui și se va întoarce la Dumnezeu prin credința în Miel. Este important pentru noi astăzi să înțelegem cum să privim la conflictul actual dintre israelieni și palestinieni.

Problema Palestiniană

Înainte de a trata subiectul palestinienilor ca popor, trebuie să afirmăm un adevăr biblic, și anume că Dumnezeu iubește toți oamenii. În alte cuvinte, Dumnezeu nu are popoare favorite! Întrebarea care ar trebui să mi-o pun nu este dacă Dumnezeu mă iubește pe mine, ci dacă eu sunt un primitor al dragostei Lui. O persoană poate primi dragostea măreață și statornică a lui Dumnezeu doar în cadrul unei relații de legământ cu Dumnezeu. Ce anume i-a făcut pe Avraam, Isac și Iacov să fie patriarhii poporului lui Dumnezeu? Răspunsul se află în faptul că ei au urmărit promisiunile lui Dumnezeu legate de legământul descoperit pentru prima dată lui Avraam. Aceste promisiuni ale legământului s-au întins asupra patriarhilor ca o manifestare a dragostei Lui. Așadar, cei care do-resc să primească dragostea lui Dumnezeu vor urma această dragoste cu un comportament care este în acord cu promisiunile legământului. Acesta a fost lucrul care l-a diferențiat pe Iacov de Esau. Cum se leagă aceste lucruri de poporul palestinian astăzi?

Trebuie să ne aducem aminte de legătura dintre Esau și ura lui față de legământul lui Dumnezeu și scopurile palestinienilor (edomite) din ziua de azi. Palestinenii sunt uniți pentru a crea propriul stat în locul în care Biblia poruncește evreilor să trăiască. De fapt, profeții spun că dacă evreii nu locuiesc în țară, Dumnezeu nu își va înființa Împărăția. Satan știe acest lucru și de aceea se

folosește de crearea unui stat palestinian pentru a încerca să oprească planurile lui Dumnezeu. Nici palestinienii nici restul lumii nu își bazează acțiunile și pozițiile pe adevărul Scripturii. De aceea, nu este o coincidență faptul că lumea sprijină un plan de pace în Orientul Mijlociu care cuprinde două state pentru două popoare. Deși astăzi nu există un acord referitor la granițele statului palestinian, nici referitor la alte probleme majore care trebuiesc rezolvate, totuși un număr mare de națiuni recunosc existența unui stat palestinian.

Examinând poziția israelienilor și a palestinienilor asupra acestor probleme majore, devine clar că nu există o bază pentru acord. Perspectiva majorității națiunilor și liderilor mondiali este că dacă palestinienii primesc un stat cu granițele și celelalte elemente cerute, atunci se va ajunge la pace. De fapt, nimic nu poate fi mai departe de adevăr. Nu există nici un dubiu că viitorul stat palestinian va fi musulman. Legea islamică cere un califat. Acest califat trebuie să domnească peste toate teritoriile care au fost vreodată islamice, iar escatologia islamică cere ca acest califat să conducă peste tot pământul. În alte cuvinte, Islamul nu tolerează un stat evreiesc în Orientul Mijlociu. Asupra acestui punct nu există dezacord între musulmani (aderenți ai legii Șaria). Dezacordul între musulmani apare referitor la cel mai bun mod de a distruge națiunea Israel. Palestinienii își doresc un stat și cred că dacă vor avea națiunea lor, aceasta îi va plasa într-o poziție mai bună pentru a conduce lumea musulmană în campania de distrugere a Israelului. Alți musulmani refuză să încheie orice fel de acord cu Israelul, fie chiar și temporar. Ei, asemeni Iranului, doresc să pornească un război cu Israelul și să distrugă statul evreu.

Așteptări pentru zilele noastre...

Pe termen scurt, dacă va exista sau nu un stat palestinian nu va schimba ceea ce ne descoperă Biblia. Profeții ne învață că dușmanii Israelului vor fi la granițele lui. Astăzi, aceasta este realitatea. În viitor, Israelul va fi atacat, dar nu aceasta va fi bătălia care se va sfârși la Meghido și care va duce la revenirea Mielului. Deși Israelul va fi persecutat în această perioadă, persecuția cea mai grea a lui este rezervată timpurilor din urmă. Acest conflict preliminar și suferința incredibil de mare a israelienilor îi vor da anticristului motivul să reconstruiască Templul și să lărgească granițele Israelului. Acest fapt este comparabil cu modul în care atrocitățile Holocaustului au dus la sprijinirea înființării Israelului ca stat modern.

Să sumarizăm lucrurile la care ne putem aștepta să se întâmple, după cuvintele profeților:

1. Lumea va fi dominată de instabilitate economică, socială și politică. Va exista o creștere a numărului conflictelor în lume. Războaiele, conflictele armate și terorismul vor eroda bunăstarea socială. Acestea, împreună cu creșterea numărului de dezastre naturale, boli, corupție politică și tiranie vor transforma lumea într-un loc în care viața va fi foarte dificilă.
2. Din pricina celor de mai sus și din pricina datoriei mondiale imense, va avea loc o mare criză financiară.
3. Islamul va profita de această instabilitate și se va răspândi rapid în mare parte din lume, aducând opresiune și persecuție asupra tuturor care se opun legii Șaria.
4. Omenirea se va simți incapabilă de a combate ridicarea la putere a islamului și de a suprima suferința oribilă pe care o aduce islamul în lume.
5. Din Europa va ieși un imperiu care va învinge califatul musulman și va iniția o perioadă de pace și prosperitate necunoscute până atunci în istorie.
6. Acest imperiu va sprijini reconstruirea și folosirea Templului la Ierusalim, va aduce securitate și siguranță Israelului și evreilor în general, după persecuția grea suferită de evrei și de națiunea Israel sub califatul islamic.
7. Noul imperiu european va învinovăți extremismul religios pentru multe probleme, inclusiv pentru cele cauzate de califatul islamic, și va promova un gen de pluralism religios.
8. Din acest imperiu va ieși un conducător, care va fi anticristul. El va începe o perioadă de persecuție intensă împotriva acelor care interpretează Biblia literal și care Îl urmează pe Miel.

9. Treptat, anticristul va duce imperiul de la toleranța religioasă bazată pe pluralism către o formă de idolatrie, în care toți oamenii trebuie să jure loialitate absolută anticristului și imperiului. Cei ce vor refuza să facă acest lucru nu vor mai putea să ia parte la viața comercială iar în final vor fi uciși.
10. Imperiul european va fi unul care a existat înainte și care fusese cunoscut pentru persecutarea intensă a poporului evreu. Despre acest imperiu se spune că suferă o rană mortală, dar care va fi vindecată. După părerea mea, acest imperiu care va domni în ultimele zile va fi un fel de “imperiul nazist” reînviat.
11. La început, anticristul va continua să fie binevoitor față de Israel și poporul evreu, dorind acceptare din partea comunității evreiești, așa cum a fost acceptat de tot restul popoarelor, cu excepția urmașilor Mielului.
12. Israelul și comunitatea evreiască de pretutindeni vor respinge pretenția anticristului de a fi Mesia și Dumnezeuul lor.
13. Imediat după această respingere se vor întâmpla două evenimente: cei credincioși Mielului vor fi răpiți la cer (majoritatea vor fi fost deja uciși), ducând la o mare reuniune în ceruri a tuturor credincioșilor din ultimii peste 2000 de ani. Al doilea eveniment este debutul unei perioade de persecuție maximă împotriva poporului evreu, o perioadă numită de profetul Ieremia „vremea necazului lui Iacov”.
14. În următoarele 42 de luni, în timp ce anticristul și imperiul său încearcă să extermineze poporul evreu, Dumnezeu își va revărsa judecățile și mânia. Această perioadă se va sfârși cu bătălia de la Armaghedon și cu victoria poporului evreu, când Mielul va reveni și îi va scăpa de toate națiunile lumii cu care fuseseră în război.

Într-adevăr, un alt imperiu nazist?

Am spus de mai multe ori că imperiul final, cel din care va conduce anticristul, va fi un imperiu nazist reînviat. Majoritatea oamenilor sunt increduli când aud această opinie. Ce vreau să spun printr-un imperiu nazist reînviat? Există două componente principale ale acestui imperiu care se leagă de naziști. Prima este componenta geografică: inițial, imperiul se va naște în Europa. Este clar că la scurt timp după aceea, acesta se va întinde în lume. A doua componentă ține de filosofie: la început, imperiul va avea o natură tolerantă și inclusivă, adică își va ascunde adevăratele intenții. Totuși, asemenea naziștilor odată ajunși la putere, imperiul va deveni foarte

opresiv. Într-o manieră similară nazismului, acest imperiu va folosi violența și intimidarea pentru a-și impune în lume politicile idolatre.

Profetul Daniel face o legătură între anticrist și conducătorul grec Antiohus Epifanes. Acest conducător a scos în afara legii toate practicile culturale și religioase care erau în conflict cu ideologia imperiului său. Antiohus își dorea puterea absolută asupra tuturor aspectelor vieții. Atât el cât și Hitler au folosit un fel de „poliție secretă” pentru a aduna informații despre cei ce li se împotriveau, care erau tratați cu brutalitate și frecvent asasinați.

Hitler avea o obsesie satanică cu exterminarea poporului evreu și la fel va avea și anticristul, către sfârșit. În timp ce goana lui Hitler după dominație mondială a ucis în jur de 70 milioane de oameni, nu putem decât să ne imaginăm numărul imens de oameni care nu doar că vor fi uciși ci vor suferi și judecata veșnică din cauza asocierii cu anticristul.

Cu siguranță nu vreau să spun că acest imperiu final va avea ca simbol o svastică și că va origina în Berlin. Totuși, Germania este o țară conducătoare în Europa și cu siguranță va fi parte a acestui imperiu. Anticristul va fi un personaj demonic, carismatic, similar lui Adolf Hitler. Când acest imperiu va începe să se schimbe de la o conducere pluralistă și „binefăcătoare” la una totalitară, fascistă și opresivă, nu există nici un dubiu că populația va începe să asocieze metodologia și practicile acestui imperiu cu nazismul. Mai mult, imperiul se va folosi de această asociere pentru a-și crea avantaje. Anticristul va apare mai întâi ca unul care unește, un apărător al celor oprimați. Victoria lui asupra Berbecului va face ca majoritatea oamenilor să se bucure de urcarea lui la conducere. Totuși, nu la mult timp după ce va ajunge la putere, acesta se va schimba și obsesia lui adevărată pentru autoritate absolută și complexul lui de dumnezeu se vor manifesta vizibil. În concluzie, acest imperiu final va avea într-adevăr o legătură șocantă și oribilă cu imperiul nazist.

Capitolul 5: Împărăția în două etape – 1335

S-a spus că această lume se va sfârși cu o mare bătălie. Ce este această mare bătălie? Este momentul în care Mielul se reîntoarce pentru a înfrânge anticristul și imperiul său, adică Țapul. Mielul va veni pe Muntele Măslinilor și de acolo va coborî către poarta de est, prin care va intra în Orașul Sfânt.

Ultimii șapte ani se pot împărți în două jumătăți. Am văzut că în cea de-a doua jumătate Israelul va fi persecutat cu brutalitate timp de 42 de luni. Această perioadă de timp este menționată ca trei ani și jumătate, sau ca 42 de luni, dar și ca 1260 de zile. Ce este foarte interesant este că atunci când Daniel a profetizat despre această perioadă, inițial a adăugat 30 de zile (1290 zile în total). În iudaism, perioada de jale este de 30 de zile. Poporul evreu Îl va vedea pe Mielul care Și-a dat viața pentru poporul legământului Lui cu peste 2000 de ani în urmă, și își vor da seama că El a făcut asta pentru ei. Cum vor răspunde la acest lucru? Ca o națiune, evreii nu au recunoscut niciodată moartea Lui ca sacrificiu, așa că acesta va fi momentul în care Israelul va jeli Mielul.

Imediat după ce Daniel ne spune despre aceste 30 de zile în plus, el scrie: „binecuvântat este cel care așteaptă și ajunge la 1335 de zile”. Conform unei interpretări profetice, Israelul va răspunde Mielului în mod oficial în Ziua Ispășirii (Yom Kipur). Deși în majoritatea limbilor această zi se traduce ca fiind la singular, Ziua Ispășirii, în limba ebraică aceasta se numește ”Ziua Ispășirilor”. De ce este cuvântul „ispășire” la plural? Tradiția ebraică spune că există o ispășire pentru lumea aceasta și una pentru lumea care vine, adică pentru Împărăție.

Daniel ne descoperă că vor exista în total 75 de zile în plus, adică $1.260 + 75 = 1.335$. Datorită acceptării Mielului de către Israel ca națiune, în Ziua Ispășirii, credem că număratoarea celor 75 de zile ar trebui să înceapă în această zi. Dacă adăugăm 75 de zile la Ziua Ispășirii, ajungem la o altă perioadă specială în calendarul evreiesc, și anume la Sărbătoarea Dedicării (Hanuca). Există o credință în iudaism că Mesia lui Israel va apare înaintea poporului de Hanuca. În ziua de azi, în fiecare sinagogă din lume de Hanuca se citește pasajul despre Moise când intră în Sfânta Sfintelor pentru a dedica Cortul Întâlnirii. Tora spune că atunci când Moise a intrat în acest loc sfânt, a auzit vocea lui Dumnezeu vorbindu-i de deasupra Scaunului Milei. Acesta era locul în care Dumnezeu locuia în zilele Cortului Întâlnirii și Templului. Din acest loc, Mielul va conduce Împărăția Lui.

Deoarece anticristul este un fals mesia, va intra și el în același loc pentru a se proclama dumnezeul și mesia lui Israel. Acum putem înțelege de ce anticristul și-a ales acest loc pentru a face această declarație. Hanuca este sărbătoarea care comemorează purificarea Templului după ce Antiohus Epifanes l-a desacralizat. Tocmai din cauza acestui eveniment, și anume intrarea anticristului în Sfânta Sfintelor, va trebui să existe o curățire și o dedicare a Templului pentru folosirea lui în Împărăție. De aceea, nu ar trebui să ne surprindă că Mielul va dedica Templul cu ocazia Sărbătorii Hanuca, inaugurând atunci Împărăția lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care cei ce așteaptă cu credincioșie și perseverență 1.335 de zile vor fi cu adevărat binecuvântați! Ferice de cei care vor moșteni pământul.

Biblia ne descoperă că Împărăția lui Dumnezeu va avea două etape diferite. Prima etapă va avea loc pe pământ și va dura o mie de ani. În acest timp, Mielul va conduce peste o Împărăție a dreptății și a păcii. Este scris că Mielul va conduce cu un toiag de fier. Imaginea are scopul de a informa cititorul că Mielul va fi cel ce va menține dreptatea și pacea în Împărăția Lui. Cartea Apocalipsa ne spune că înaintea începerii acestor o mie de ani, Satana va fi legat în abis. Timp de o mie de ani, el va fi în abis, însă la sfârșitul acestei perioade el trebuie să fie eliberat. Care este motivul eliberării lui?

În prima zi în Împărăție, toți locuitorii vor fi credincioși Mielului. În timpul celor o mie de ani, însă, se vor naște multe generații de oameni care vor trăi sub conducerea dreaptă a Mielului. În această Împărăție, credința va fi altfel decât în vremea noastră. Așa cum am spus, Mielul va impune dreptatea și va menține pacea. Oamenii nu vor avea nici o altă opțiune decât să se supună conducerii Mielului. Însă, la trecerea celor o mie de ani Satana va fi eliberat și va continua să-i înșele pe cei ce s-au născut în timpul acestei perioade. Celor care s-au născut în Împărăție li se va cere o decizie: să aleagă dacă Îl acceptă pe Miel ca Dumnezeu, sau cred minciunile proaspătului eliberat, Satana, care le promite că va învinge Mielul. Unul din cele mai surprinzătoare lucruri din Scriptură este numărul oamenilor care se vor alătura Satanei – Biblia spune că vor fi precum nisipul mărilor. Această mare mulțime va ieși din Orașul Sfânt și se va întoarce la scurt timp după aceea, pentru a porni un război împotriva Mielului și poporului Său. Bătălia aceasta va fi în zadar, deoarece din ceruri va coborî foc și Satan împreună cu urmașii săi vor fi învinși.

Toți cei care nu-L urmează pe Miel vor fi aruncați într-un lac de foc care arde veșnic, însă cei care Îl vor accepta pe Miel vor intra în a doua etapă a Împărăției lui Dumnezeu, și anume în Grădina lui Dumnezeu.

Grădina lui Dumnezeu

După această bătălie finală, Dumnezeu va crea un cer nou și un pământ nou, numit Noul Ierusalim. Când studiem Scripturile ce vorbesc despre Noul Ierusalim, devine clar că acesta este asemănat cu Grădina Edenului, dar cu anumite deosebiri. Aceste deosebiri sunt cele care fac din Noul Ierusalim, Grădina lui Dumnezeu.

Uitându-ne la cartea Apocalipsei, vedem câteva caracteristici semnificative ale Noului Ierusalim.

În acest oraș nu vor fi nici mare nici Templu. Din punct de vedere profetic, marea reprezintă instabilitate și frică. În alte cuvinte, Grădina lui Dumnezeu este un loc de stabilitate, unde nu este motiv de frică. Motivul pentru care nu va fi un Templu este că locuitorii acestei Grădini vor fi pentru totdeauna într-o relație dreaptă cu Dumnezeu și nu va mai fi nevoie de jertfe. În locul unui Templu, cititorului i se spune că locuința lui Dumnezeu va fi în Grădină. În timp ce în Grădina Edenului Dumnezeu a venit și a plecat, în Noul Ierusalim prezența lui Dumnezeu va locui veșnic. Cuvântul folosit cel mai des ca să descrie această Grădină este cuvântul „nou”. Acest cuvânt exprimă o realitate absolut nouă, pe care o persoană nu o poate aprecia acum la justa ei valoare. Termenul de „Noul Ierusalim” ajută cititorul să înțeleagă un aspect major al Grădinii lui Dumnezeu: „nou” încapsulează ideea de original, ceea ce înseamnă că în această Grădină vor fi împlinite scopurile originale ale lui Dumnezeu. Cuvântul „Ierusalim” este format din două cuvinte ebraice, „a moșteni” și „șalom”. Rădăcina cuvântului „șalom” este verbul „a împlini”. De aici, pacea adevărată (definiția comună a cuvântului ‘șalom’) este atunci când se împlinește Voia lui Dumnezeu. Astfel, Noul Ierusalim reprezintă acea stare veșnică în care cei care au intrat într-o relație de legământ cu Dumnezeu vor beneficia de intențiile originale ale lui Dumnezeu pentru creația Sa.

Referitor la grădina Edenului și Noul Ierusalim se folosește o imagine similară, însă micile deosebiri sunt pline de miez. În grădina Edenului existau patru râuri, dar în Grădina lui Dumnezeu doar unul. Numărul patru simbolizează un caracter universal, global, ceea ce nu ne surprinde, deoarece în contextul grădinii Edenului s-a creat întreaga lume. Numărul unu reprezintă atât unitate cât și Dumnezeu, care este Unul. În alte cuvinte, Noul Ierusalim subliniază unitatea cu Dumnezeu. Apa din acest unic râu este numită ‘apa vie’, care exprimă atât viață veșnică cât și satisfacere. Locuitorilor li se promite că nu vor mai înseta vreodată. Acest lucru arată că toate nevoile și dorințele unei persoane vor putea fi satisfăcute în Grădină. Ni se promite că Dumnezeu ‘va șterge orice lacrimă și că nu va mai fi moarte’. Tot așa, jalea, strigătele și orice forme de durere

nu vor mai fi prezente în Noul Ierusalim. Locuitorii sunt numiți „cei ce au biruit”, un termen care exprimă victoria.

În jurul grădinii este un zid mare cu 12 porți. Aceste porți sunt numite după cele 12 triburi ale lui Israel, încă o dată subliniind legătura dintre Israel și Împărăție. Porțile sunt deschise și ziua și noaptea, arătând că în acest oraș nu există nici o amenințare de pericol. Fundația zidurilor cetății sunt cele 12 nume ale ucenicilor Mielului. Aceasta ne arată că baza Împărăției este Persoana și Faptele Mielului.

În Grădina Edenului sunt doi pomi: Pomul Cunoștinței Binelui și Răului și Pomul Vieții. În Grădina lui Dumnezeu va exista doar Pomul Vieții. Acest pom va crește supranatural pe ambele maluri ale râului cu apă vie. El va da rod în fiecare din cele 12 luni ale anului. Numărul 12 nu se leagă doar de Israel ci și de poporul lui Dumnezeu în general. Astfel, Pomul Vieții se leagă de rodirea poporului lui Dumnezeu. În Grădină nu va mai fi nici blestem, nici întuneric. Lumina nu va mai veni de la soare sau stele ci de la gloria lui Dumnezeu.

Descrierea Noului Ierusalim se sfârșește cu promisiunea că Mielul vine, să fim pregătiți. Cine este acest Miel? Ce a făcut el? Ce va face la întoarcerea Lui?

Mielul lui Dumnezeu

În Biblie, Mielul este animalul pentru jertfă. Un miel nu amenință, el este docil și drăgălaș. Când profetul Ioan Botezătorul l-a văzut pe leșua (Isus din Nazaret) venind către el la râul Iordan, a spus: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ia păcatele lumii”. Ioan știa că leșua (Isus din Nazaret) era trimis din ceruri pentru a fi Sacrificiul suprem care va aduce iertarea și răscumpărarea eternă a umanității pentru fiecare păcat, pentru tot păcatul. De aceea, nu este o coincidență că leșua Si-a dat – Și-a sacrificat – viața de Paște. Jertfa de Paște este o jertfă deosebită adusă lui Dumnezeu, pentru că Mielul de Paște aduce răscumpărarea poporului lui Dumnezeu. Termenul de răscumpărare este unul legat de legământ.

De fapt Biblia ne învață că legământul căsătoriei este un tip de răscumpărare (mireasa trebuia să fie răscumpărată). Aceasta ne oferă o nouă înțelegere asupra faptului că cei ce vor fi în Grădina lui Dumnezeu sunt chemați 'Mireasa Lui'. Astfel, când leșua a venit pentru prima dată, El a fost prezentat ca Mielul care Și-a dat viața drept jertfă pentru păcat. Când va reveni, deși va fi cunoscut

în continuare ca Miel, va fi chemat și Leul lui Iuda. Acest Leu va învinge Țapul și va aduce victorie și mântuire tuturor celor care îl primesc prin credință.

Cum poate cineva să îl primească pe Ieșua, Mielul lui Dumnezeu, prin credință? Ce trebuie să facă o persoană ca să găsească harul lui Dumnezeu, care este baza iertării păcatelor? Răspunsul la aceste întrebări se găsește în cuvântul ebraic care înseamnă „Evanghelia”. Acest cuvânt înseamnă „a proclama vești”, însă nu orice vești, ci vestea bună a răscumpărării. De asemenea, este foarte important că acest cuvânt provine din cuvântul ebraic care înseamnă „carne”. Care este legătura dintre Evanghelie și carne? Răspunsul este foarte simplu: vestea bună a răscumpărării (Evanghelia) este că Dumnezeu a venit în carne (trup) să facă răscumpărarea.

Mai jos găsiți șapte adevăruri pe care o persoană trebuie să le accepte și să le creadă înaintea lui Dumnezeu pentru a găsi harul lui Dumnezeu aducător de mântuire, adică iertarea păcatelor și dreptul de a intra în Grădina lui Dumnezeu (Împărăția Lui) pe veșnicie. Te invit să răspunzi acum și să primești mântuirea:

1. Mărturisind că ești un păcătos și nu ai o relație personală cu Dumnezeul cel viu. Isaia 59:1-2 spune: “Mâna Domnului nu este prea scurtă să mântuiască, nici urechea Lui prea surdă ca să audă, ci nedreptățile voastre v-au separat de Dumnezeul vostru și păcatele voastre l-au ascuns fața de voi, astfel că nu vă aude”.
2. Mărturisind înaintea lui Dumnezeu că nu vrei să continui să păcătuiești.
3. Mărturisind înaintea lui Dumnezeu că nu ești capabil să te mântuiești singur.
4. Mărturisind înaintea lui Dumnezeu că recunoști că Ieșua a fost trimis de către Dumnezeu Tatăl pentru a fi jertfa ta de Paște, când a murit pe lemn (pe Cruce).
5. Mărturisind că Ieșua din Nazaret este Mielul lui Dumnezeu (Mesia) și doar prin credința în El poți fi răscumpărat/mântuit.
6. Mărturisind că sângele lui Ieșua s-a scurs pentru iertarea păcatelor.
7. Mărturisind că Ieșua a înviat din morți în a treia zi, așa cum spun Scripturile.

Roagă-te această rugăciune ca să-L inviți pe leșua să fie Mântuitorul tău și să primești darul vieții veșnice în Grădina lui Dumnezeu...

Mărturisesc înaintea Ta, o Dumnezeule, că sunt un păcătos. Mărturisesc că nu sunt capabil să mă mântuiesc singur. De aceea, mă întorc spre leșua din Nazaret, singurul Tău Fiu, pe care Tu l-ai trimis în această lume ca să mă mântuiască. Cred că El a murit pe lemn (pe cruce) pentru a plăti prețul păcatelor mele.

Cred că El a înviat din morți, arătând astfel victoria asupra păcatului, pe care El o oferă tuturor celor ce cred în El. Cred că doar prin sângele Său Tu îmi ierți păcatele, acelea pe care le-am făcut sau le voi mai face.

Vreau să Te invit pe Tine, leșua, să fii Domnul meu, să-mi trimiți Duhul Tău cel Sfânt, ca să pot umbla pe căile Tale, ascultând Cuvântul Tău. În numele lui leșua Mesia, Amin.

Dacă te-ai rugat această rugăciune și ai confirmat aceste adevăruri în inima ta, atunci ai fost iertat. Ești un copil al lui Dumnezeu și leșua va lucra în viața ta și prin viața ta, prin Duhul Sfânt, ca să te conducă în Voia Lui. Viața ta va avea o semnificație eternă prin slujirea pe care o aduci scopurilor Împărăției Lui, începând chiar de astăzi.